

Af Henrik H. Brandt,
direktør for Idrættens
Analyseinstitut

Er det tid til en elitedebat?

Team Danmark fejrer 25 års jubilæum i et år med en regn af medaljer til dansk idræt og stor opmærksomhed om dansk idræt som vært for IOC-kongressen og store internationale mesterskaber.

Men 2009 blev også året, da den professionelle eliteidræt vaklede under byrden af kronisk overforbrug og finanskrisen, mens Team Danmark fyrede folk og skar ned på grund af dalende indtægter. Den skarpere fokusering af Team Danmarks midler gav uro blandt det stigende antal idrætsgrene, der ikke længere er inde i varmen.

Eliteidrætten i Danmark har trods de aktuelle udfordringer flyttet sig langt i forhold til debatterne før vedtagelsen af eliteloven i 1984 og etableringen af Team Danmark. Dengang og siden forsøgte man at indkredse, hvad der egentlig gør eliteidræt til noget særligt støtteværdigt og vigtigt som genstand for en særlig elitepolitik.

Eliteidrættens fascination og mange positive egenskaber er fortsat vanskelige at definere helt klart.

Men måske er det fine ved eliteidræt netop, at dens formål og væsen ikke helt kan forklare rationelt.

Til gengæld kan man konstatere, at eliteidrætten drives stadig mere rationelt i kommunale og statslige systemer: Eliteskoler, elitekommuner, eliteakademier, elitepolitikker, støttekoncepter, resultatkontrakter, eventstrategier og handlingsplaner...

Men samtidig må man paradoksalt nok konstatere, at ungdommen ikke gider fortsættes...

Indhold:

- Sporskifte skaber udfordringer
- Kommuner satser på sundhed
- Nyt netværk om eliteidræt
- IOC jager ungdommen
- Nyt i vidensbanken
- Anmeldelse: Kong Kai

Foto: Poffoto / Jesper Nørgaard Sørensen

Idrætsgymnastikken i Danmark, her repræsenteret ved Helge Vammen, er blandt de idrætsgrene, som mister Team Danmarks-støtte som konsekvens af det mere fokuserede støttekoncept.

Team Danmarks sporskifte skaber nye udfordringer

Analyse: Team Danmark fejrer 25 år med det mest succesfulde år resultatmæssigt siden organisationens fødsel. Men den forøgede vægt på medaljer udfordrer organisationens rolle som hele idrættens eliteidrætsorganisation.

Af Henrik H. Brandt og Rasmus K. Storm,
Idrættens Analyseinstitut

"Tillykke med de 25 år. Det er imponerende, så langt I er nået. Resultatmæssigt ser det ud til, at I har vendt en resultatmæssig tørke, og på den organisatoriske front er I blevet styrket. Også de sociale og samfundsmæssige mål har I styr på. Det går godt! Flot!"

Sådan kunne talen lyde, når Team Danmark ved et arrangement i København den 19. december officielt fejrer sit 25 års jubilæum som statslig eliteidrætsorganisation.

Såvel resultatmæssigt som i forhold til at sikre eliteudøverne en langsigtet uddannelse har Team Danmark gjort en forskel. Uden Team Danmark ville elitebilledet have været et andet – sportsligt og socialt.

Men der er også udfordringer, der melder sig i hverdagen efter jubilæumsfesten.

I lyset af årets kontroversielle spare-

runde har Team Danmark skabt røre ved at skære i støtten i en række specialforbund midt i støtteperioden. Retorisk lægger Team Danmark vægt på, at en fokusering på færre idrætsgrene er nødvendig, hvis Danmark skal klare sig i det internationale oprustningskapløb om medaljer.

Der har før været lignende diskussioner i dansk eliteidræt, da kræfter i Team Danmark forud for lanceringen af støttekonceptet for 2005–2008 søgte at lede elitestøtten fra 'leverpostej' ind i præstationsmodellens spor. Det endte i en mellemløsning, hvor en del forbund med begrænset støtte røg ud af støttekonceptet, men hvor de økonomiske omfordelinger i støttekonceptet i praksis var relativt begrænsede.

Nu ulmer konflikten igen.

'Elitekurs', der er et nyt formelt netværk af 17 specialforbund berørt af Team Dan-

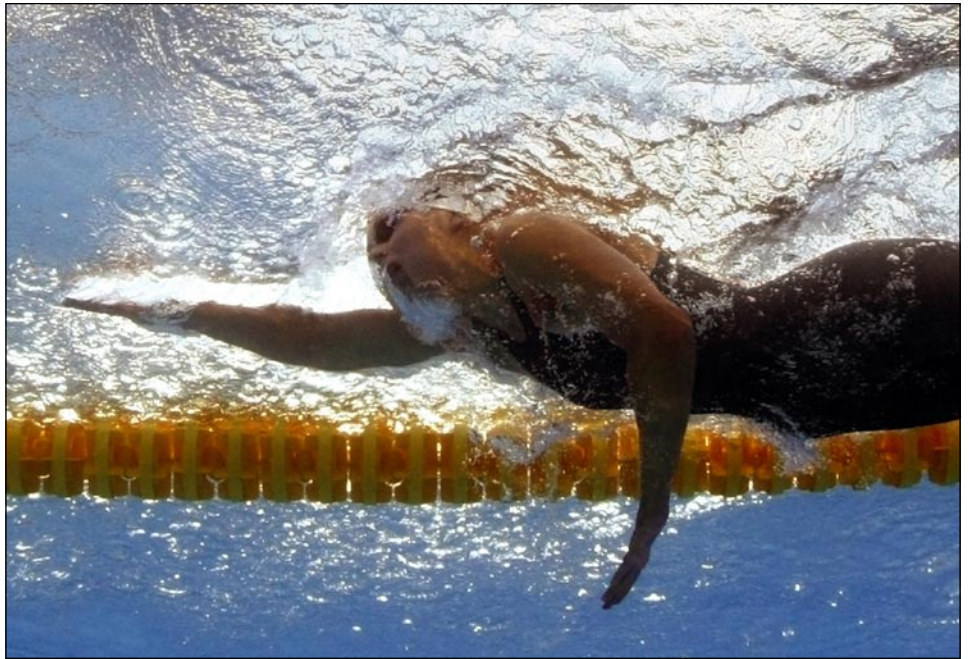
fortsættes...

den organiserede og forpligtende sport og de olympiske værdier om 'joy in effort' i samme grad som før.

De unge konsumerer eliteidrættens velemballerede underholdningsprodukter som NFL, Champions League, FIFA World Cup eller til nøds OL, men finder ikke en stor del af eliteidrættens synderlig interessant i forhold til andre engagerende underholdningstilbud som Wii, YouTube eller Facebook.

Måske er der grund til at bruge 25 års jubilæet til en tænkepause? Måske trænger vi til en debat som dengang i 1970'erne om eliteidrættens eksistensberettigelse i de næste 25 år og om hele for målet med en statslig eliteidrætspolitik?

For hvis den statslige eliteidræt ender som ren målopfyldelse og medaljeproduktion i lukkede kredsløb, mens ungdommen hellere hylder vinderne af Vild med Dans og X-Factor som de sande sportsstjerner, har den ingen chance for at begejstre og inspirere på længere sigt.

... mens Lotte Friis og dansk svømning med de gode internationale resultater er inde i varmen.

marks prioriteringer, mener, at det grundlæggende er forkert, at et ungt talent lider skade, bare fordi han eller hun er 'født' til en 'forkert' idrætsgren uden for Team Danmarks støtteparaply.

Ser man på det langsigtede perspektiv og historikken bag eliteloven og Team Danmarks fødsel, er dette bestemt en relevant kritik – og et nødvendigt indspark i debatten om støtteforholdene i dansk eliteidræt.

Markedsorientering

Team Danmark opstod langt mere 'public service-minded' end den version, som vi i dag ser tage skridt mod mere præstationsorientering og fokusering i støtten, selv om den sociale og samfundsmæssige dimension stadig vægtes højt i loven.

Hvor langt i prioriteringerne den nye model når, er svært at forudsige, for der er kræfter i dansk idræt, der ønsker at ændre udviklingen. Bl.a. har nogle af de toneangivende ledere i de specialforbund, der mærker kulden, raslet med sablen og ligefrem erklæret udviklingen på kant med loven.

Uanset hvordan man vender og drejer det, er udviklingen et politisk valg. I forbindelse med revideringen af eliteloven i 2004 blev resultatorienteringen således mere klar. Det er ikke ulovligt at snævre ind, men det er et skred i den hidtidige danske tradition på elitesportsområdet.

At sporskiftet får konsekvenser for bredden i eliten, står klart. Flere sportsgrene vil få det sværere på eliteplan, hvilket nogle vil opfatte som et tab for den danske idrætskultur. Omvendt vil andre opfatte fokuseringen på de stærkeste forbund og udøvere som en mere rationel og tidssvarende

fortolkning af eliteidrætsloven.

Vil TD miste idrætspolitisk fodfæste?

At Team Danmarks fokusering ligger inden for elitelovens rammer, betyder dog ikke, at den ikke kan få utilsigtede konsekvenser.

Når Team Danmark fokuserer mere smalt, mister organisationen idrætspolitisk fodfæste som organisationen, der er dansk eliteidræt. Man opfylder de angivelige statslige mål, men giver dermed samtidig rum for, at andre aktører helt legitimt kommer på banen med bredere perspektiver, mål og krav for eliteidrættens.

Netværket 'Elitekurs' er et sådant initiativ, der mest oplagt vil læne sig op af Danmarks Idræts-Forbund (DIF), for DIF's prioriteringer afgøres ikke af de aktuelle politiske vinde på idrætsområdet, men af magtforholdene mellem de 60 specialforbund, hvoraf de utilfredse specialforbund udgør en stigende minoritet.

Derfor vil DIF blive tvunget til at markere sig stærkere som eliteidrætsorganisation og måske endog i sidste ende gentage tidligere forsøg på at overtage mere af kontrollen med Team Danmark.

Latent konflikt med elitekommunerne?

Et andet område under udvikling er de såkaldte elitekommuner, der bidrager til udviklingen af talent og elite herhjemme. Kommunerne spiller en stigende rolle i idrætspolitikken nationalt, og eliteidrættens spiller en stigende rolle i kommunernes idrætspolitikker.

Ud fra den lokale eliteidræts perspektiv er Team Danmarks prioriteringer ikke altid ideel, og man kan sagtens forestille sig til-

fortsættes...

NYT FRA IND- OG UDLAND

Håndbold sluger mest energi

Lokale- og Anlægsfonden har fået lavet beregninger, der for første gang sætter tal på, hvor stort et CO₂-udslip udøverne i de mest populære idrætsgrene i haller og gymnastiksale belaster miljøet med.

Mens hver enkelt håndbold- og indendørs fodboldspiller i gennemsnit har et såkaldt CO₂-aftryk på 14,1 kg om året, er fitnessudøveren nede på cirka 5,4 kg. Den mest grønne idræt er yoga med blot 3,7 kg udledning om året.

I mellemgruppen med en udledning på 9-10 kg pr. idrætsudøver ligger idrætsgrene som tennis, badminton, kampsporter, volleyball og basketball, mens gymnasterne tegner sig for små otte kg.

I det store regnestykke skal idrætsudøvernes CO₂-belastning dog holdes op imod, at hver dansker årligt udleder cirka seks ton gennem privat forbrug. Desuden indgår de energikrævende skøjtehaller og svømmeanlæg ikke i beregningerne på grund af bygningernes kompleksitet.

Beregningerne er et resultat af, at Lokale- og Anlægsfonden i sin strategi har indføjet bæredygtighed i idrætsbyggeriet som et indsatsområde. Et område, som i den netop vedtagne strategi frem mod 2012 er blevet yderligere opprioriteret.

I den seneste strategi har Lokale- og Anlægsfonden samtidig besluttet at gøre socialt udsatte boligområder til et nyt indsatsområde.

Konkret vil man bl.a. sætte fokus på, hvordan de fysiske rammer kan påvirke idrætsdeltagelsen, skabe mangfoldige udfoldelsesmuligheder og gode, sociale mødesteder i områderne.

Kommuner kræver fleksibel lov

Hellere gode lokaler end gratis lokaler, mener landets kommuner, der gennem KL er gået i offensiven for mere fleksible regler, inden regeringens folkeoplysningsudvalg til foråret kommer med sit bud på en ny folkeoplysningslov.

KL vil have blødt op på den kommunale pligt til at stille offentlige lokaler og faciliteter gratis til rådighed for foreningerne. Ifølge borgmester Jørn Sørensen, der er formand for KL's Børne- og Kulturudvalg, og byrådsmedlem Malene Carmel, der sidder i regeringens folkeoplysningsudvalg, er alternativet en polarisering mellem kommunale og private idrætsanlæg.

"Vi må erkende, at der nogle steder i landet kun findes to slags lokaler: Meget lækre - men også meget dyre - lokaler i fitnesscentrene og så temmelig nedslidte - men til gengæld ganske gratis - kommunale lokaler. En revideret lov er nødt til at tackle dette problem," skriver de to i magasinet Danske Kommuner.

Herudover har KL offentliggjort '10 skarpe om fritidspolitik og folkeoplysningslov', hvori man bl.a. skriver, at en ny lov bør tydeliggøre, at kommunerne kan give særlige tilskud til foreninger, der indgår i samarbejdsprojekter.

Danmarks Idræts-Forbunds næstformand, Preben Staun, der sidder med i regeringens folkeoplysningsudvalg, hilser udspillet velkommen, men understreger samtidig, at DIF stadig vil slås for nogle minimumskrav i loven. Det gælder bl.a. reglerne om lokaletilskud til foreningerne.

Foto: Patricia Rids

Tennis vender medlemsfrald

For første gang siden begyndelsen af 1990'erne kan Dansk Tennis Forbund se frem til en markant medlemsfremgang.

Ifølge tennisforbundets egne tal viser en foreløbig opgørelse, at der inden for det seneste år er kommet 1.549 flere medlemmer til, så forbundet nu er oppe på 61.146 medlemmer.

Dermed tyder meget på, at en af de mest langvarige og markante medlemstilbagegange i dansk idræt er vendt. Siden 1991 har forbundet næsten mistet halvdelen af sine medlemmer.

Idan er i øvrigt ved at færdiggøre en medlemsundersøgelse for Dansk Tennis Forbund, som skal afdække årsager til frafaldet inden for sporten og angive mulige veje ud af medlemskrisen. Analysen vil efter planen blive offentliggjort til foråret.

tagende konflikter mellem Team Danmarks ønsker om centralisering og elitekommunernes ønsker om at holde atleterne i hjemkommunerne, hvor de kaster glans over og legitimerer den pågældende kommunalpolitiske elitesatsning.

Lokalt skelner kommunerne heller ikke mellem Team Danmarks satsningsforbund og andre klub- eller talentmiljøer med potentiale, og man vil således se et stadigt voksende, struktureret elitmiljø udfolde sig uden for Team Danmarks overordnede kontrol.

Den sociale forsvarlighed trues

En anden udfordring er Team Danmarks forpligtelser i forhold til en socialt og samfundsmæssig forsvarlig udvikling af eliteidrætten. Med den aktuelle fokusering på færre idrætsgrene i Team Danmark-regi er der behov for, at de ansvarlige politikere skærper opsynet med eliteidrættens etiske og sociale konsekvenser for udøverne.

Det er ikke tilstrækkeligt, at Team Danmarks selv lancerer snævre undersøgelser af elitens vilkår for at advokere for øgede økonomiske tildelinger til de aktive, som det var tilfældet i år. En ordentlig debat på dette område kræver en uvildig og bredere tilgang til eliteidrætsudøvernes vilkår i Danmark.

Hvis man fra politisk hold i jagten på flere medaljer i færre idrætsgrene er villig til at lade en stigende andel af eliteidrætsudøverne realisere drømmene uden Team Danmarks overopsyn på det sociale og samfundsmæssige område, udfordrer det i yderste konsekvens argumentet for overhovedet at have en statslig styring gennem en statslig eliteidrætsorganisation.

Manglende sammenhæng i politik

Team Danmarks aktuelle fokusering på færre idrætsgrene udstiller ligeledes en mangel på sammenhæng i regeringens eliteidrætspolitik.

På den ene side jagter man international indflydelse og værtskaber for store mesterskaber gennem den ambitiøse handlingsplan for at tiltrække internationale sportsbegivenheder til Danmark' på i alt 260 mio. kr. i perioden 2008-2011.

På den anden side oplever man, at DIF og Team Danmark må skære ned, og at flere idrætsgrene reelt holder afdansningsballer i forhold til elitestøtten fra Team Danmark som vært for eller kandidat til store internationale mesterskaber på dansk grund. DIF's ledelse har gjort opmærksom på paradokset ved flere lejligheder, men hidtil har kulturministeren ført an i hyldestkoret for handlingsplanen

Læs fuld analyse

Denne analyse er en forkortet version af den analyse, som er bragt på Idan.dk i fuld længde. Find den på Idan.dk under kommentaren.

med påstanden om, at Danmark er ved at erobre hele verden som arrangørnation.

Behov for kommercielt støttekoncept

Team Danmark var fra fødslen opfattet som et værn mod eliteidrættens kommercialisering, men siden Team Danmarks fødsel har medieverdenen, eliteidrætten og sponsormarkedet ændret sig radikalt.

Tiden er nu inde til, at Team Danmark og DIF i samarbejde med klubber, kommuner og vidensinstitutioner begynder at arbejde anderledes målrettet på at supplere det succesrige sportslige støttekoncept med et kommercielt støttekoncept.

Såvel i støttepolitikken som i forskningspolitikken er Team Danmark underligt blind for, at eliteidrættens trivsel afhænger af langt flere faktorer end fysisk og mental træning og den tekniske og praktiske organisering af elitearbejdet.

I evalueringen af Team Danmarks støttekoncept 2005-2008 påviste [Idan](http://Idan.dk) et stort behov for at styrke eliteidrættens kapacitet på områder som sponsorer, tilskuere, medier, events osv. Men målrettet udviklingsarbejde og forskning på dette område er stort set ikke eksisterende i eliteidrættens danske organisationer. 'Sports management' eksisterer simpelthen ikke som forskningsdisciplin i Danmark. Team Danmarks bestyrelse bør kaste et selvkritisk blik på strategien og de sammenblandede interesser, der gør sig gældende, når man uddeler midler til forskningsprojekter.

Det er ligeledes tydeligt for enhver, at det af DIF og Team Danmark ejede markedselskab, Sport One Danmark, ikke har været nogen stor succes i forhold til forventningerne - finanskrisen eller ej.

Team Danmarks fremtidige udfordringer

Der er således masser af udfordringer for Team Danmark i de kommende 25 år.

Dette jubilæum markerer 25 år med succes for dansk eliteidræt og Team Danmark selv. Men eliteidrætten er umættelig, og Team Danmark lever af sportslige resultater og idrætspolitisk goodwill.

For at sikre dette skal der tages mange hensyn. Det er den største udfordring, organisationen med ansvar for udviklingen af dansk eliteidræt står over for i de kommende 25 år.

Politikere vil skærpe dopinglov

Indsatsen mod motionsdoping i fitnesscentre kan endnu engang blive skærpet, efter at regeringspartierne Venstre og de Konservative nu kræver, at alle fitnesscentre skal være omfattet af Anti Doping Danmarks dopingkontrol.

I dag er små 300 kommercielle centre anført af store kæder som fitness dk omfattet af frivillige aftaler med Anti Doping Danmark. De cirka 150 centre, som har valgt at stå uden for ordningen, er alene forpligtet til at sætte et mærke op ved indgangen, der informerer om, at centret ikke har en aftale med Anti Doping Danmark.

Ifølge de Konservative er det ikke tilfredsstillende:

"Folk skal trygt kunne gå i motionscentret uden at støde på doping, og her tænker jeg især på børn og unge, som i stigende grad anvender landets fitnesscentre," siger de Konservatives idrætsordfører, Per Ørum Jørgensen.

Da også Venstre er positiv over for en skærpet kontrol, kan der være flertal for endnu en skærpelse af dopinglovgivningen.

Tidligere har de idrætspolitiske ordførere for SF og Socialdemokraterne således offentligt støttet en obligatorisk dopingkontrol, ligesom fitnessbranchens forening, DFHO, er positiv.

Foto: John Nyberg

Idrætten som et redskab i sundhedsfremme er blevet en central kvalitet for mange kommuner.

Kommunerne satser mere på sundhed og elite

Det kulturpolitiske sigte med idrætten bliver i stigende grad trængt i baggrunden til fordel for et social- eller sundhedspolitisk sigte – og eliteidræt. Det viser en gennemgang af syv nye idrætspolitikker i landets kommuner.

Af Peter Forsberg, Idrættens Analyseinstitut

Landets cirka 15.000 idrætsforeninger står stadig i centrum for de kommunale idrætspolitikker. Men kun i mindre grad på grund af deres traditionelle folkeoplysende kvaliteter.

Kommunerne lægger især stigende fokus på foreningsidrættens betydning for folkesundheden og dens muligheder for at bidrage til at løse sociale problemer. Desuden tyder meget på, at flere kommuner ønsker at understøtte foreningerne gennem hjælp til de administrative opgaver, ligesom eliteidrætten flere steder har fået en mere fremtrædende plads i idrætspolitikken.

Det viser en gennemgang af syv kommuners idrætspolitikker foretaget af Idan. Idrætspolitikkerne har alle det til fælles, at de er helt nye og vedtaget, siden Kulturministeriets Breddeidrætsudvalg i marts

offentliggjorde sin rapport med tilhørende 42 anbefalinger. De syv kommuner er Rødovre, Struer, Århus, Viborg, Haderslev, Favrskov og Frederikssund.

Sundhed som det vigtigste argument

Blandt konklusionerne i Breddeidrætsudvalgets rapport fra foråret var, at sundhed og sundhedsfremme har fået en langt større betydning i det samlede idrætsbillede både inden for den brede motionsidræt i foreningerne og gennem væksten i fitness-sektoren og den selvorganiserede idræt.

Denne tendens afspejler sig også i de kommunale idrætspolitikker, hvor sundhed i dag fremstår som det væsentligste enkeltargument i alle kommunerne undtagen Rødovre for at støtte idrætten gennem en idrætspolitik.

I Haderslev Kommunes idrætspolitik

fortsættes...

IOC-møde havde gennemslagskraft

IOC's session og kongres gav en udenlandsk turismeomsætning på 64 mio. kroner og ekstra indtægter fra skatter og afgifter til staten og Københavns Kommune på cirka 20 mio. kroner.

Det konkluderer en større analyse af det hidtil største idrætspolitiske arrangement på dansk jord, som det ifølge DIF kostede omkring 33 mio. kroner at afvikle.

Merudgiften i forhold til de offentlige indtægter bliver dog modsvaret af en kraftig eksponering af Danmark og København i internationale medier. Alene i de tre uger omkring møderne blev Danmark/København nævnt i mere end 58.400 artikler på udenlandske onlinemedier. En eksponering, som kulminerede i forbindelse med offentliggørelsen af Rio de Janeiro som OL-værtsby for 2016.

I øvrigt viser analysen, at 61 procent af befolkningen i Region Hovedstaden var positive over for det danske værtskab, mens endnu flere finder det vigtigt, at København/Danmark markerer sig internationalt via kulturevents, topmøder/kongresser samt sportsevents.

Endelig viser en tilfredshedsundersøgelse blandt deltagerne på IOC-møderne, at 53 procent oplevede, at deres ophold i Danmark var bedre end forventet, mod blot syv procent, der havde en dårlig oplevelse. Især får befolkningens venlighed og den offentlige transport fine karakterer.

Fodboldskandale er vendepunkt

Den tyske anklagemyndigheds afsløring af, at cirka 200 europæiske fodboldkampe er under konkret mistanke for aftalt spil iscenesat af personer med tilknytning til spillemafiaer, har sendt chokbølger gennem international fodbold.

Men skandalen kan samtidig blive et vendepunkt i kampen mod såkaldt match-fixing, hvor bl.a. ulovlige spillesyndikater forsøger at købe spillere, trænere eller dommere til at påvirke kampenes udfald, så der kan indgås store væddemål om kampene online.

Det vurderer blandt andre den canadiske journalist Declan Hill, der i bogen *The Fix* fra 2008 beskriver, hvordan kriminelle kræfter kan underminere sportens troværdighed ved at tjene penge på at fikse kampe.

På sin blog skriver Declan Hill, at omfattende efterforskning i stil med den tyske nu må erstatte tidligere forsøg på at reducere spilleskandaler til et spørgsmål om enkeltpersoners kriminelle handlinger.

Han peger samtidig på behovet for tre konkrete initiativer: Ikke kun UEFA, men alle fodboldforbund bør have uafhængige enheder, der kan overvåge kampene i de nationale rækker. Forbundene bør oprette hotlines, hvor spillere og trænere kan indberette forsøg på match-fixing, og endelig bør spillere være forpligtede til at indberette forsøg på bestikkelse.

Læs mere på Declan Hills blog: www.howtofixasoccergame.com/blog.

DGI foreslår ny motionsfond

DGI foreslog på sit årsmøde i København den 7. november, at der bliver oprettet en ny statslig motionsfond, der skal være med til at aktivere fysisk inaktive danskere.

I sin mundtlige beretning sagde DGI's formand, Søren Møller, at en målrettet indsats på motionsområdet, der får en halv million fysisk inaktive danskere i træningstøjet, kan spare samfundet for omkring fire milliarder kr. om året.

Konkret ønsker DGI, at motionsfonden får en startkapital på 40 mio. kr., som herefter skal vokse med 40 mio. kr. om året i ti år, indtil målet på 400 mio. kroner årligt til motionsfremmende aktiviteter er nået.

Ifølge DGI skal den gradvise merbevilling være med til at sikre, at pengene bliver brugt på initiativer, hvis effekt kan dokumenteres.

står således, at 'idrætten er en naturlig del af kommunens virkemiddel i forebyggelse og motivation til et sundt liv', hvilket er et eksempel på kommunernes øgede anvendelse af sundhedsargumentet.

Kommunernes klare fokusering på sundhed i deres idrætspolitikker skal formentligt ses i lyset af, at kommunerne med kommunalreformen fik som ny opgave at varetage forebyggende initiativer for folkesundheden.

Det samme rationelle syn på idrætten ser man også på det sociale område, hvor eksempelvis Århus Kommune også opfatter idrætten som et væsentligt værktøj til integration, mens flere kommuner i forskellig grad vægter idrætsinitiativer, der kan forøge livsglæden hos socialt udsatte borgere.

Denne fokusering på sundhed og sociale opgaver antyder, at idræt for idrættens egen skyld ikke opfattes som et tilstrækkeligt argument for at prioritere området kommunalpolitisk. Idrætspolitikken får i høj grad vægt ved at blive kædet sammen med andre politikområder som sundheds-, integrations- og socialpolitik. Kommunernes forestilling er, at idræt i høj grad skal være et redskab til at løse samfundsmæssige udfordringer.

Måske derfor står det folkeoplysende element, herunder foreningernes demokratiopdragende funktion, tilsvarende ikke så stærkt i de nye idrætspolitikker. Kun Rødovre, Favrskov og Århus Kommunes idrætspolitikker nævner disse kvaliteter eksplicit. I Rødovre Kommune er det således et mål at inddrage unge i foreningernes beslutningsprocesser og derved animere dem til at tage et samfundsmæssigt ansvar.

Administrativ hjælp til foreninger

Mere traditionel er kommunernes overvejende fokus på foreningerne, som den organisationsform, der primært føres idrætspolitik igennem.

En markant tendens i den forbindelse er, at alle kommunerne ønsker at gøre det lettere for foreninger at klare de administrative opgaver, der er forbundet med at opnå kommunal støtte, den daglige foreningsdrift eller det at ansøge om lokaler.

Ved at lette det administrative arbejde kan kommunerne, som det hedder i Viborg Kommunes idrætspolitik, 'styrke vilkårene for de frivillige ledere, så de kan fokusere indsatsen omkring foreningsarbejdet og -aktiviteterne'. I Rødovre og Haderslev Kommune ønsker man således at oprette et decideret foreningskontor, mens Frederikssund og Århus Kommune vil lave en

Fakta

De syv kommunale idrætspolitikker, som indgår i artiklen, er alle vedtaget, efter Breddeidrætsudvalgets betænkning 'Idræt for alle' udkom i marts 2009.

Artiklen behandler idrætspolitikkerne som et udtryk for, hvilke tanker der findes om idræt i kommunerne Rødovre, Struer, Århus, Viborg, Haderslev, Favrskov og Frederikssund.

De enkelte idrætspolitikker er blevet gennemgået med henblik på at fremlægge væsentlige forskelle, ligheder og tendenser.

foreningsportal.

Selv om foreningerne fortsat står i centrum, er det dog også en klar tendens, at kommunerne anerkender, at foreningerne ikke længere udgør den eneste arena, som borgerne dyrker idræt i.

Alle kommuner er således bevidste om, at de spiller en væsentlig rolle, når det gælder om at muliggøre dyrkelsen af selvorganiseret idræt ved at etablere løbe- og gåstier, 'streetarealer' og stationære træningsredskaber i naturen.

Omvendt bliver mulighederne for at etablere samarbejde med den kommercielle fitness-sektor ikke nævnt i en eneste af de syv nye idrætspolitikker, selv om denne sektor med mere end en halv million kunder tegner sig for en meget væsentlig del af især de voksne danskeres idrætsudøvelse. Dette kan synes paradoksalt i betragtning af, at de syv idrætspolitikker netop synes at nedprioritere idrættens folkeoplysende elementer og vægte sundhed og forebyggelse for borgerne højere.

Eliteidræt for dens egen skyld

Til gengæld har eliteidrætten fået sin specifikke plads i seks af de syv idrætspolitikker – mest markant i Haderslev og Århus Kommune, som har visioner om at være henholdsvis Sønderjylland og Danmarks bedste sted at dyrke eliteidræt. Men også Rødovre og Viborg Kommune positionerer sig stærkt inden for dette felt.

Dette fokus på eliteidræt er en interessant tendens, da eliteidræt indtil for nylig ikke har været en kommunal opgave. Kommunernes placering i forhold til eliteidrætten blev først søgt styrket med revisionen af eliteidrætsloven i 2004.

Fælles for de fire nævnte kommuner er, at de ønsker at prioritere eliteidræt ved at gøre det lettere for udøverne at have

fortsættes...

Syv breddeidrætskommuner udvalgt

Kulturministeriet har sammen med Nordea-fonden udvalgt de syv breddeidrætskommuner, der i de kommende to år skal følge op på nogle af de forslag, som Kulturministeriets breddeidrætsudvalg lancerede i marts.

I alt havde 36 kommuner budt ind på at blive breddeidrætskommune.

Men det bliver Aalborg, Faaborg-Midtfyn, Slagelse, Gentofte, Køge, Viborg og Varde, der deler de 20 mio. kroner, som Kulturministeriet og Nordea-fonden har udbudt i fællesskab til kommunerne.

Herudover bidrager kommunerne selv med en høj grad af medfinansiering af deres projekter under ordningen, som løber fra 2010 til 2011.

Ifølge Kulturministeriet er der i udvælgelsen af kommunerne bl.a. lagt vægt på, at flest mulige af breddeidrætsudvalgets forslag bliver realiseret. Desuden skal initiativerne være med til at fremme den brede idrætsdeltagelse i de deltagende kommuner.

Se en detaljeret oversigt over kommunernes projekter på Kulturministeriets hjemmeside: www.kum.dk.

Nyt tidsskrift på gaden

Forum for Idræt, Historie og Samfund har udgivet første nummer af sit nye tidsskrift, Forum for Idræt, der åbner med temaet: OL, sport og politik.

Med de olympiske lege som omdrejningspunkt ser tidsskriftet på, hvordan dansk eliteidræt i stigende udstrækning hvirvles ind det nationale og internationale politiske spil.

Det sker gennem disse bidrag:

- OL i Beijing – markedskræfternes sejr over moralen! ved lektor Jørn Hansen, Syddansk Universitet
- De politiske spil omkring OL i Beijing af lektor Clemens Stubbe Østergaard, Århus Universitet
- Danmarks position i det internationale elitesportskapløb – post Beijing af senioranalytiker og ph.d.-stipendiat Rasmus K. Storm, Idan og SDU
- Dansk idræt og den nazistiske udfordring i 1930'erne af professor Hans Bonde, Københavns Universitet
- Moderne slavehandel af stud.scient. Jacob Ebsen Madsen, Århus Universitet
- Champions League-generationens dominerende rolle af journalist Marco de los Reyes, Danmarks Radio
- Fra Berlin til Beijing. Et essay om sport og politik af professor Hans Bonde, Københavns Universitet

Tidsskriftet kan bestilles på hjemmesiden www.forumfordraet.dk, hvor det også er muligt at læse mere om foreningen.

Tidsskriftet er støttet af Kulturministeriets Udvalg for Idrætsforskning.

en dagligdag med arbejde, uddannelse og eliteidræt. Dette skal blandt andet ske ved fleksible uddannelses- og jobtilbud og nemmere adgang til bolig, enten via favorisering eller campustiltag i forbindelse med idrætsanlæg.

Argumentationen for eliteidræt fremstår ikke lige så klar og 'nyttebetonet', som argumenterne for at støtte breddeidrætten,

selv om flere kommuner forbinder eliteidrætten med identitetsskabelse og lokal sammenhængskraft.

Det væsentligste argument for eliteidræt synes at være, at eliteidræt i sig selv skaber gode og sjove oplevelser for borgerne. I så fald fungerer eliteidrætten i højere grad end breddeidrætten efter mantraet om idræt for idrættens egen skyld.

Syddansk Universitet undersøger kommunal idrætspolitik

Institut for Idræt og Biomekanik under Syddansk Universitet arbejder i øjeblikket på en større undersøgelse om kommunalreformens betydning for de kommunale idrætspolitikker.

Rapporten baserer sig på en spørgeskemaundersøgelse blandt landets kommuner og bygger videre på professor Bjarne Ibsens rapport om kommunal idrætspolitik, som Idan udgav i 2006. Den nye undersøgelse ventes færdig til foråret.

Ifølge Bjarne Ibsen viser de første resultater, at eliteidrætspolitik fylder mere

kommunalt. Dette skal dog ses i lyset af, at mindre kommuner, som ikke tidligere har haft en eliteidrætspolitik, er blevet lagt sammen med større kommuner, som har haft en. Eliteidrætspolitikken er således blevet videreført mange steder. Der er til gengæld ikke sket store forandringer i kommuner, som ikke er blevet sammenlagt.

Endvidere tyder resultaterne på, at de sammenlagte kommuner i stor stil anvender puljeordninger, og at idrætten herved får betydning uden for dens traditionelle områder.

Nyt netværk om eliteidræt

Idan og Syddansk Universitet går ind i et stort internationalt forskningsprojekt, der skal finde faktorer, som leder til succes i international eliteidræt.

Af Henrik H. Brandt, Idrættens Analyseinstitut

Strategierne og politikkerne i dansk eliteidræt kommer med i puljen i det hidtil største internationale komparative projekt om 'faktorer, der leder til succes i international eliteidræt' – det såkaldte SPLISS-projekt.

Idan har med senioranalytiker Rasmus K. Storm som projektansvarlig fået adgang til SPLISS-projektet, som ledes af forskere fra Holland, Belgien og Storbritannien.

De gennemførte i 2006 et pilotstudie af eliteidrætsstrategierne i seks lande. Denne gang forventes 15-20 nationer at deltage i projektet, der bygger på en metodik, der inddrager mere end 100 kritiske 'succesindikatorer' opdelt i ni forskellige søjler.

Ved at sammenligne eksempelvis økonomi, støttesystemer, talentidentifikationen og konkurrencemiljøet får man det bedst mulige billede af eliteidrætsklimaet i de enkelte lande samt styrker og svagheder ved deres eliteidrætsystemer.

Danmarks Idræts-Forbund har bevilget i

alt 304.000 kr. til projektet i 2010 og 2011. Den øvrige del af omkostningerne dækkes i første omgang af egne midler og gennem et intensiveret samarbejde med Institut for Idræt og Biomekanik ved Syddansk Universitet, hvor lektor Jørn Hansen bliver hovedansvarlig for projektet. Idan og SDU vil undervejs søge yderligere forskningsmidler til projektet.

Projektet vil resultere i danske udgivelser om eliteidrætsklimaet i Danmark og internationalt rangordne landenes eliteidrætsystemer. Derved får dansk idræt en uvildig og videnskabelig målestok for eliteklimaet herhjemme i sammenligning med andre nationer.

I første omgang deltager Idan og SDU i det overordnede studie 'Competitiveness of nations in elite sports', der forventes publiceret i 2012. Men projektet forventes at give yderligere afkast i form af en række mindre studier, der går mere i dybden med enkelte faktorer inden for eliteidræt.

Læs mere om projektet på Idan.dk.

Fitness World køber Equinox

Den danske fitness-sektor er blevet en landsdækkende kæde mindre, efter at Fitness World har opkøbt Equinox.

Equinox har siden 2005 ikke formået at skabe overskud på den primære drift. På trods af den økonomiske tilbagegang var kæden optimistisk og kunne i oktober 2007 annoncere åbningen af tre nye centre i løbet af 2008. Målet var ifølge kædens ejere at nå 25 centre i 2009.

Men i oktober 2009 havde Equinox kun syv centre tilbage på landsplan. Det er disse resterende centre, som nu er opkøbt af kæden Fitness World.

Siden Fitness World gjorde sit indtog på det danske marked i 2005, har fitnesskæden haft stor succes med at tilbyde billig fitness til danskerne uden bindingsperioder på abonnementet.

I 2008 opkøbte Fitness World kæden SportsClub, og med de nyerhvervede syv centre fra Equinox tæller Fitness World nu 56 centre i Danmark. Det gør kæden til den hidtil største fitnesskæde i Danmark.

Fitness World har dermed lagt afstand ned til konkurrenten fitness dk, der pt. har 40 centre og anslået ca. 110.000 kunder.

Foto: John Nyberg

Singapore fejrede i august, at der er ét år til IOC's nye ungdoms-OL. Spørgsmålet er, om IOC's satsning rammer rigtigt i forhold til den ungdom, der er en stor udfordring for den olympiske bevægelse.

IOC jager ungdommen

Selv om seerinteressen for OL i Beijing slog alle rekorder, volder ungdommens ændrede medievaner og idrætsmønstre hovedbrud for IOC.

Af Henrik H. Brandt, Idrættens Analyseinstitut

Et af de temaer, der optog mængden af midaldrende idrætsledere mest under den Internationale Olympiske Komité (IOC) kongres i København i oktober, var ungdommens forhold til de olympiske lege.

“Vi har en særlig forpligtelse til at gøre vores værdier attraktive for de unge atleter og for ungdommen, for de er hjertet af vor bevægelse. De unge er vores fremtid,” som IOC-præsident Jacques Rogge sagde i sin åbningstale ved kongressen.

IOC's medlemmer fremhæver typisk ‘verdensungdommen’ i hver anden sætning, men samtidig viste mange indlæg under kongressen en bekymring over frafald i en stadigt tidligere alder fra den del af sporten, som er mest relevant for IOC, nemlig konkurrenceidrætten.

Bekymringen handler ikke kun om deltagelse, men i lige så høj grad om legenes evne til at fastholde og inspirere ungdommen som medieforbrugere.

De nye udfordringer

Men hvad er det for udfordringer, IOC kæmper med? Udfordringer, som langt hen ad vejen også kan overføres til den hjemlige eliteidræt.

Blandt de interne undersøgelser i

kongresmateriale var en markedsundersøgelse fra ‘Sponsorship Intelligence’, der placerer de olympiske lege som et af verdens førende brands. Men materialet viste samtidig nogle negative tendenser.

De olympiske lege opfattes mindre positivt end for fire år siden, og selv om seertallene og tv-dækningen ved OL i Beijing slog alle rekorder, var der en skævhed i aldersfordelingen. Hvor 39 pct. af verdens samlede befolkning er under 24 år, udgør gruppen blot 18 pct. af seerskaren til OL. I den anden ende af aldersspektret udgør gruppen over 55 år i alt 38 pct. af seerskaren til OL, men blot 16 pct. af verdens samlede befolkning.

I en mere detaljeret analyse af de 13-19-åriges forhold til OL rangerer de olympiske lege særdeles højt – især i olympiske år – men konkurrencen kommer ikke kun fra andre sportsbegivenheder som VM i fodbold, men også fra nyere underholdningsfænomener som populære reality tv-shows og digitale platforme som YouTube. Blot 47 procent af de 8-12-årige fandt de olympiske lege ‘relevante for mig’, hvilket er betydeligt lavere end den gennemsnitlige opfattelse af OL.

Med andre ord er de olympiske lege pisket til at være relevante og interessante for den yngre generation, hvis IOC vil

>> KALENDEREN

Konference om forebyggelse

15.-17. marts 2010: Idræt og motion som et middel til at opnå en forebyggende og sundhedsfremmende effekt hos borgerne er et af temaerne, når Teknologisk Institut inviterer til konference om forebyggelse fra d. 15.-17. marts.

Særligt vil fokus være på, hvordan man skaber synergi og sammenhæng i indsatsen over for borgerne. Blandt oplægsholderne er idrætsanalytiker Kasper Lund Kirkegaard fra Idrættens Analyseinstitut, som vil tale om, hvordan man gør idrætsnaktive til aktive med sundhedspædagogiske og målrettede tilbud.

Derudover vil der også være mulighed for et gensyn med DR's succesprogram, 'By på skrump', som i efteråret 2009 havde stor succes med at gøre Ebeltoft til en sundere by gennem en bred vifte af aktiviteter. Christina Fruergaard-Pedersen, sundhedskonsulent i Syddjurs Kommune, vil dele ud af erfaringer med at involvere og motivere borgere i projektet.

Hovedkonferencen finder sted d. 15.-16. marts. Konferencen bliver fulgt op af en såkaldt 'fordybelsesdag' den 17. marts, hvor der vil være fokus på redskaber og metoder til sundhedsplanlægning og kampagner. Fordybelsesdagen kræver selvstændig tilmelding.

Hele programmet kan fås ved at søge på ordet 'forebyggelse' på Teknologisk Instituts hjemmeside, www.teknologisk.dk.

Sundhed for millioner, delrapport 1: Mødet mellem kommuner og private fitnesscentre

Rapport, der gennem caseanalyser beskriver og analyserer seks igangværende eller netop afviklede formaliserede, sundhedsorienterede samarbejdsprojekter mellem kommuner og kommercielle fitnesscentre.

Marina Aagaard og Kasper Lund Kirkegaard, Idrættens Analyseinstitut, november 2009.

Sundhed for millioner, delrapport 2: Portræt af de aktive fitnesskunder - træningsmotive, tilfredshed og selv vurderet sundhed

Rapport, der på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse blandt kunder i kommercielle fitnesscentre kortlægger aktive fitnesskunders træningsmotive, tilfredsgrad og selv vurderede sundhed.

Kasper Lund Kirkegaard, Idrættens Analyseinstitut, november 2009.

12 skridt til fremme af sund kost og fysisk aktivitet - den gode kommunale model

Rapport, der præsenterer 12 anbefalinger baseret på en gennemgang af litteraturen om afprøvede indsatser målrettet børn i førskolealderen, børn og unge, voksne og raske ældre. Rapporten giver desuden gode eksempler på forebyggende indsatser i danske kommuner.

Christian Hollemann Pedersen, Kasper Norman, Lauritz Rohden Skov, Sidse Christensen, Tine Curtis, Sund By Netværket og Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet, oktober 2009.

Touristic profile of a major LGBT event in Copenhagen - economic impact and touristic profile of World Outgames 2009

Økonomisk effektanalyse af World Outgames, der blev afholdt ultimo juli/primo august 2009 i København, kombineret med en turistprofil af de danske og udenlandske deltagere.

Christian Ørsted Brandt, Lone Alletorp Callard, VisitDenmark og Wonderful Copenhagen, november 2009.

Ludomani i Danmark II - Faktorer af betydning for spilleproblemer

Rapporten belyser en række karakteristika ved problemspillere sammenlignet med ikke-problemspillere. Rapporten er baseret på geninterview med 453 af de 8.000 problemspillere og ikke-problemspillere, der indgik i SFI-rapporten: Ludomani i Danmark.

Jens Bonke, Socialforskningsinstituttet (SFI), april 2007.

Download eller find links til alle rapporter i vidensbanken på Idan.dk.

opretholde en førerrolle i idrætten. Samme udfordring genfinder man i Danmark, hvor en lang række idrætsgrene lever i stigende glemsel til daglig og kun kan gøre sig håb om lidt stjernestøv før og under OL.

Nye medier presser på

En særlig udfordring for IOC og andre globale sportsbegivenheder er her, at det traditionelle tv-medie endnu leverer langt hovedparten af indtægterne i form af enorme tv-aftaler. Denne model er i stigende grad vanskelig at håndtere for alle parter.

Nogle af de enorme ændringer på mediemarkedet blev på IOC-kongressen gennemgået af den britiske marketingguru Martin Sorrell fra et af verdens største reklame- og kommunikationskonsortier, WPP. Han sendte en løftet pegefinger om, at det er nu, den olympiske idræt skal holde fast i ungdommen.

“De unge tager deres medievaner med videre i tilværelsen. Hvis du ikke er en del af deres medievaner i dag, vil du definitivt aldrig blive det i fremtiden,” sagde Martin Sorrell.

Han baserede sin advarsel på den utrolige medierevolution, der var sket siden den foregående IOC-kongres i Paris i 1994. Siden dengang er antallet af mobilbrugere vokset til fire milliarder og antallet af internetbrugere til 1,5 milliarder fra et udgangspunkt på næsten nul. Tv-stationer har til gengæld faldende eller mere fragmenterede seertal og aviserne dalende oplag.

En række af verdens førende varemærker som Google, YouTube og Facebook eksisterede ikke, da IOC holdt kongres i Paris. I dag indtager de en dominerende rolle i den måde, de unge kommunikerer på. Nutidens unge er ‘den digitale generation’, der ønsker at dele indhold med venner og bekendte, ligesom de selv deltager aktivt som producenter af indhold på de nye medieplatforme.

Topsport er stadig centralt for de unge, men for de olympiske lege i Beijing betød medierevolutionen, at hver verdensborger i gennemsnit konsumerede 6,57 timers indhold, men at kun 3,26 timer blev konsumeret via tv. Internettet, mobiltelefonen og andre platforme spiller tidsmæssigt en næsten sideordnet rolle med tv.

Hvis topsportsbegivenheder som OL skal have fat i alle og især de unge, skal de med andre ord være tilpasset en række platforme som internet, Youtube, Facebook, mobile tjenester osv., hvilket stiller større krav til rettighedshaverne om at forstå målgrupperne og deres behov.

IOC arbejder målrettet med sine medierettigheder, men det samme gør sig ikke

Foto: IOC/ R. Juillard

Martin Sorrell: IOC skal blive bedre til at holde fast i ungdommen og udnytte dens medievaner.

gældende i mange af de mindre ressourcerstærke lande og idrætsgrene.

Ungdoms-OL bliver et eksperiment

Næste års premiere på ungdoms-OL i Singapore bliver derfor i lige så høj grad et gigantisk eksperimentarium for at kommunikere med de unge på nye medieplatforme end en sportsbegivenhed, der for alvor skal inspirere verdensungdommen til at dyrke idræt.

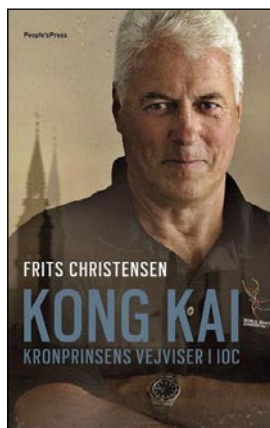
Det sidste er endnu en af de tendenser, IOC og mange idrætsgrene og idrætsnationer kæmper med. Der er usandsynlig langt fra Usain Bolt og Michael Phelps til den almindelige teenagers idrætshverdag.

Akkurat som i Danmark sker i de fleste lande en polarisering mellem aktive og inaktive unge og igen en polarisering mellem mindretallet, der holder fast i konkurrenceidræt, og flertallet, der hellere jogger en tur, går i fitnesscenter eller organiserer sport på egen hånd eller via sociale medier. Der er store forskelle fra land til land, men en af de helt sikre tendenser i et internt studie, som IOC ikke offentliggjorde på kongressen, er, at skoleidrætten er helt fraværende eller i tilbagegang i en meget stor del af verdens lande trods mange års retorik om vigtigheden af fysisk aktivitet og stigende problemer med fedme.

IOC kunne helt sikkert spille en langt større rolle for at øge idrætsdeltagelsen verden over ved at presse på for mere skoleidræt og for en mindre elitefikseret og tilgængelig ungdomsidræt med større attraktionsværdi for ungdommen. Dette var da også blandt anbefalingerne i såvel det interne dokument som i kongressens slutdokument, men kun tiden kan vise, om IOC reelt engagerer sig på dette felt, eller om andre kræfter må tage tråden op.

Idrættens førstemand får for let spil

DIF's formand gennem 24 år, Kai Holm, fortjener mere modspil, end han får i portrætbogen 'Kong Kai'.

Desværre nåede Jyllands-Postens mangeårige sportsredaktør, Frits Christensen, ikke at få sidste del af Kai Holms epoke som Danmarks idrætspolitiske førstemand med, da han sendte sin portrætbog af Danmarks Idræts-Forbunds formand gennem 24 år på gaden kort før oktober måneds IOC-topmøde i København.

På topmødet trodsede Kai Holm endnu engang alle kritikere og fik sin vilje, da kronprins Frederik overtog hans plads som medlem af den Internationale Olympiske Komité. Kronprinsens valg var en personlig triumf for Kai Holm og – som bogens undertitel antyder – også Kai Holms forsikring for fortsat olympisk indflydelse.

Nu endte Kai Holms formelle olympiske karriere efter topmødet med, at han i november på georgisk indstilling stillede op til genvalg i de europæiske olympiske komitéers sammenslutning (EOC) imod sin egen afløser i DIF-formandsstolen, Niels Nygaard. Hverken Holm eller Nygaard opnåede valg, men mere interessant betød Kai Holms enegang mod DIF-toppen, at han efter en karriere som formand for DIF i årene 1983-2007 og IOC-medlem siden 2002 i dag er lagt på is af de gamle kampfæller fra DIF. Fejden er ikke slut endnu, for hvem bliver egentlig kronprinsens reelle rådgiver i IOC, Holm eller Nygaard?

Frits Christensen skal naturligvis ikke bebrejdes, at han ikke får begivenhederne 'efter deadline' med i sin bog. Blot rejser EOC-affæren endnu engang spørgsmålet, om Kai Holm i sine sidste år som DIF-formand egentlig mest kæmpede for sig

selv eller for at udvikle dansk idræt? Dét spørgsmål havde man gerne set analyseret lidt dybere ind i en portrætbog, der bringer mest nyt til torvs i de mere personlige portrætdele om Viborg-drengen, hvis sammensatte person portrætteres som både 'genert' og 'arrogant' og som 'Godfather-agtig' og 'antiautoritær' på samme tid.

Det journalistiske scoop

Bogens journalistiske scoop er afsløringen af 'Ballerup-gate', hvor den tidligere Team Danmark-direktør Preben Kragelund blev bevilget en betydelig forbedring af løn- og opsigelsesforhold af daværende Team Danmark-formand og Ballerup-borgmester Ove Dalsgaard parallelt med, at Team Danmark engagerede sig økonomisk med tilskud til Ballerup Kommunes nye internationale cykelarena.

Frits Christensen har interviewet en række idrætspolitiske personligheder til bogen, men han kunne godt personligt og med åbent sind have konfronteret lidt flere af Kai Holms kritikere fra forskningsverdenen og idrætspolitik i perioden. Disse kritikere nøjes han ofte med at citere fra avisudklip, og derfor får vi først og fremmest indblik i, at Kai Holm ofte fik sin vilje. Vi savner en mere dyb analyse af, om Kai Holm nu også havde ret, og om han agerede til idrættens bedste i alle sammenhænge?

Kai Holm afleverede i 2007 et DIF med nedsat manøvredegytighed og mange udfordringer i forhold til tendenserne i det danske idrætsbillede til sin efterfølger. Og når Kai Holm påstår, at IOC i dag er trygt og reformeret selskab for upolitiske danske kronprinsere i modsætning til det IOC, der optog ham i 2002, ved både Kai Holm og den rutinerede forfatter inderst inde godt, at det er en tvivlsom påstand.

Bogen er derfor ikke hele sandheden om Kai Holm, men naturligvis en læseværdig del af puslespillet.

Henrik H. Brandt

Kong Kai – kronprinsens vejviser i IOC Frits Christensen

People's Press
188 sider
Pris: 299 kr. (vejl.)

Energivenlige idrætsbyggerier

Klimaforandringer er kommet meget højt op på den politiske dagsorden.

Men hvordan kan idrætsbyggerier være med til at mindske det samlede CO₂-udslip og samtidig komme brugernes behov i møde eller måske ligefrem være med til at give bedre udfoldelsesmuligheder?

Nogle svar herpå giver arkitekt Vibeke Grupe Larsen i bogen 'Energiske faciliteter', der med afsæt i både danske og udenlandske eksempler fortæller, hvordan bæredygtighed kan indarbejdes idrættens byggerier.

Bogen indgår i Lokale- og Anlægsfondens skriferække og kan bestilles eller downloades på fondens hjemmeside: www.loa-fonden.dk.

Energiske faciliteter – bæredygtig idrætsarkitektur

Vibeke Grupe Larsen
Lokale- og Anlægsfonden
99 sider

Pris: 60 kr. - trykt version, gratis download

Udgivet af Idan,
Idrættens Analyseinstitut

Nummer 27 - 18. december 2009

Kanonbådsvej 12A
1437 København K
Telefon: 3266 1030
Fax: 3266 1039
E-mail: idan@idan.dk

Hjemmeside: www.idan.dk

Redaktion:
Søren Bang, redaktør
soeren.bang@idan.dk

Henrik Brandt, direktør (ansv.)
henrik.brandt@idan.dk

Redaktionen er afsluttet den
18. december 2009.